

ligt ud, at Udvalgets samtlige Medlemmer ere bleve fuldstændigt enige om disse forskjellige Ansættelser, med Undtagelse af et eneste lille Tilfælde, i hvilket Uenigheden dreier sig om 18 Rbd. Spørgsmaalet om de 18 Rbd. har for mit Vedkommende naturligtviis ikke nogen stor Betydning, men det er mig om at gjøre at komme til at udtale, hvorfor jeg her er gaaet med de to andre Medlemmer i Udvalget, som med mig have været enige i at stille dette Forslag om ikke at give disse 18 Rbd. Det er flere Steder i Motiverne af Justitsministeren udtalt, at man i Almindelighed har beregnet en Godtgjørelse af 4 Mk. pr. Måil til vedkommende Embedsmænd for de Reiser, de have at gjøre, og for hvilke de skulle have Godtgjørelse af Statskassen, og det er ogsaa heelt igjennem fulgt af Udvalget, med Undtagelse af dette enkelte Tilfælde. Med Hensyn til alle de øvrige Embeder, her er Tale om, er man gaaet ud fra, at 4 Mk. pr. Måil var en tilstrækkelig Godtgjørelse; men her fordrer Regjeringen for et Gjennemsnit af 84 Måil 120 Rbd. og Udvalgets Fleertal indbrømmer 100 Rbd. Dersom det nu maatte være Tilfældet, hvad jeg ikke ganske kan erkjende, at Kjørselen for Vedkommende Embedsmand her vil være dyrere end andre Steder — der er iugen Tvivl om, at den Embedsmand, her er Tale om, ved en Accord med en af de kjøbenhavnske Vognmænd om stadigt at henvende sig til ham vil kunne komme til en billigere Kjørsel; der er mange Andre, der have det paa den Maade, og det Samme vil altsaa ogsaa denne Embedsmand kunne opnaae, — men, siger jeg, selv om Kjørselen var dyrere her end andre Steder, saa forekommer det mig dog, at naar man sætter Godtgjørelsen pr. Måil en halv Gang høiere, end det er Tilfældet for alle Andre, nemlig til 1 Rbd., saa har man sat den høit nok, og det bliver for 84 Måil 84 Rbd. Da der nu af Udvalget er foreslaaet 100 Rbd., saa bliver der et Overflud af 16 Rbd., uagtet man som sagt for hans Vedkommende har sat Godtgjørelsen til 1 Rbd. pr. Måil, medens man for alle de Andre har holdt sig til 4 Mk. De 2 Rbd., der desforuden, differere i Fleertallets og Mindretallets Forslag hidrøre fra, at man har afrundet den hele Sum til 1300 Rbd.

Seg skal nu udtale et Par Ord om de Forslag, der ere stillede af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Mbertii). Han har været lidt utilfreds med den Maade, hvorpaa Udvalget har stillet sig, og det skulde have været mig overordentlig hjært, om han haade været Medlem af Udvalget i mit Sted, da jeg er overbevist om, at den Sag, som vi begge tjene, vilde have været bedre tjent med hans Sagkundskab end med min Ikkesagkundskab i dette Tilfælde. Med Hensyn til det første af hans Forslag, da er hele Udvalget, som den ærede Ordfører har anført, enigt om at anbefale det, naar de to Ord: „og documenterede“ udgaae, saaledes at Bestemmelsen kommer til at gaae ud paa, at det er specifice-rede Dplysninger, der skulle indsendes om de Contoirudgifter, der have fundet Sted i Aarets Løb. Hvad derimod Underendringsforslaget angaaer, da kan jeg ikke være enig med den ærede Forslagsstiller. Han har anført til Forsvar for sit Forslag imod Udvalgets, at Udvalgets bestemmer, at den Contoirgodtgjørelse, her fastsættes, skal gjælde i 5 Mars; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at selv om man gaae ud derfra, saa vil hans Forslag ikke medføre nogen Forandring deri; thi vi tør jo, med Hensyn til alle de Love, der have en saadan Tilføielse om, at en Revision skal foregaae inden det og det Tidspunkt, forudsætte, at denne Revision ikke indtræder tidligere end fastsat, og jeg antager saaledes ikke, at hans Forslag vil medføre, at den Revision, som der omtales, vil indtræde førend ved de 5 Mars Udløb. Men der er en anden Forskjel, som jeg skal gjøre opmærksom paa, imellem Udvalgets og den ærede Rigsdagsmands Forslag; efter Udvalgets Forslag maa der, inden dette Tidspunkt er udløbet, udkomme en ny Lov, som fastsætter, hvad der skal heds i Contoirholdsudgifter for disse Embedsmænd efter de 5 Mars Forsløb; men efter den ærede Rigsdagsmands Forslag behøves der slet ikke at udkomme andre Bestemmelser end de ved den foreliggende Lov vedtagne; thi vi maa vel erindre, at dersom Udbyttet af en saadan Revision som den af ham foreslaaede ikke fører til Enighed mellem begge Rigsdagens Afdelinger og Regjeringen, saa vedbliver Ordningen, som den er. Efter hans Forslag vil altsaa hele Revi-